

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (K. Pedersen): Udvalget har i en Række Møder saavel som ved et Underudvalg gennemgaaet Lovforslaget, ligesom det har holdt Samraad med Socialministeren. Der er ikke i Udvalget opnaaet Enighed om Lovforslaget, men et Flertal i Udvalget, bestaaende af Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med nogle af Ministeren tiltraadte Ændringer, ligesom Ministeren har tiltraadt nogle Bemærkninger til Lovforslagets §§ 143, 165 og 236. Hvad disse Bemærkninger gaar ud paa, fremgaar af Betænkningen.

Jeg skal nu gøre Rede for Ændringsforslagene. Ændringsforslag Nr. 1 til § 9 gaar ud paa, at samtidig med at det sociale Udvalg træffer Beslutning om et Barns Fjernelse fra Hjemmet, skal det fastsætte det Bidrag, som skal svares af Forsørgeren. I Ændringsforslag Nr. 2 til § 14, den Paragraf, der angaar Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidrag, bestemmes, at Overøvrigheden først, naar der er fremsat Anmodning om Afsoning, afgør, om den bidragspligtige helt, delvis eller slet ikke skal afsone Beløbet. Den oprindelige Bestemmelse gik ud paa, at Overøvrigheden allerede ved Resolutionens Udstedelse skulde træffe Bestemmelse herom og tilføre Resolutionen Bemærkning om dette. Denne Ændring har Flertallet anset for nødvendig, fordi man var bange for, at det ellers vilde være vanskeligt at faa et større Beløb ind end det, som var fastsat i Resolutionen. Ændringsforslag Nr. 3 til § 15 vedrører en Bestemmelse i den nuværende Værgeraadslov angaaende nogle Bidrag, som ikke har retslig Virkning. Denne Bestemmelse var, maaske ved en Fejltagelse, ikke kommet med i Lovforslaget, men indføjes altsaa nu i § 15.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 4 til § 33. Denne Paragraf angaar Kommunalbestyrelsens Pligt til at tage sig af Sygeplejen i Kommunen og indeholder en særlig Bestemmelse for Kommuner paa over 5 000 Indbyggere. Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at Bestemmelsen herom udgaar, saa at Pligten bliver den samme i

alle Kommuner. Den kan eventuelt opfyldes ved, at der sluttet Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer eller lignende Organisationer. Dog skal Ordningen for Landkommunernes Vedkommende godkendes af Amtsraadet og for Købstadkommunernes Vedkommende af Socialministeren.

Ændringsforslagene Nr. 5, 6 og 7 er nærmest af formel Art, og jeg finder ikke Anledning til at gøre særlige Bemærkninger om dem. Saa er der Ændringsforslag Nr. 8 til § 60. I § 60, Nr. 5, bestemmes, at en tilflyttet Person, som indenfor de sidste 3 Maaneder før Tilflytningen har modtaget Hjælp fra Kommunen, skal opholde sig 3 Maaneder i den nye Kommune, før den bliver hans Forsørgelseskommune. Det foreslaas nu ændret til 6 Uger. Man har ment, at det oprindeligt fastsatte Tidsrum var for langt — Lovforslagets Bestemmelse er strengere end den, der nu gælder —, og at man derved vilde faa en Mængde unødige mellemkommunal Refusion.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 77 er rent formelt. Ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 189 sker der for saa vidt ikke nogen Ændring af Paragraffen, det drejer sig blot om en Tydeliggørelse af den. Ifølge Ændringsforslag Nr. 11 til § 194, som omhandler Udbetaling af Normalbidrag, skal det sociale Udvalg være berettiget til i særlige Tilfælde at fravige den Regel, at det skal være den bidragspligtiges Indkomst i det foregaaende Kalenderaar, som lægges til Grund ved Bidragets Beregning. Hvis den paagældendes Indtægt uden egen Skyld er blevet stærkt forringet, kan det sociale Udvalg i Stedet for det foregaaende Kalenderaar lægge de sidste 12 Maaneder til Grund. Det vil maaske ikke komme til at dreje sig om saa mange Tilfælde, men man har ment, at denne Ændring var paa krævet, idet en Bidragyder godt kan have haft en stor Indkomst det ene Aar, medens Indkomsten har svigtet det næste Aar, saaledes at det kniber for ham at udrede Plejelønnen for sit Barn.

Ændringsforslagene Nr. 12—21 er hovedsagelig af formel Art. Ændringsforslag Nr. 18 til § 279, der omhandler husvilde, gaar ud paa at skærpe Bestemmelsen noget, idet man indføjer Ordene: „uden egen Skyld“. Derved vil det sociale Udvalg